

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.5.2010
KOM(2010)219 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**Sjätte rapporten från kommissionen om tillämpningen av åtgärderna för kontroll av
traditionella egna medel (2006–2009)
(artikel 18.5 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000)**

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Sjätte rapporten från kommissionen om tillämpningen av åtgärderna för kontroll av traditionella egna medel (2006–2009) (artikel 18.5 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000)

1. INLEDNING

Tillämpningen av systemet för kontroll av traditionella egna medel blir regelbundet föremål för en rapport till Europaparlamentet och rådet¹.

Systemet för kontroll av traditionella egna medel grundar sig på rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007², rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000³ och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1026/1999 av den 10 maj 1999⁴.

Den föreliggande rapporten är den sjätte i sitt slag. Den omfattar en redovisning och en analys av tillämpningen av systemet för kontroll av traditionella egna medel under perioden **2006–2009** (år 2006 behandlas till viss del även i den föregående rapporten, som antogs i början av 2007⁵). Rapporten innehåller en redovisning av kommissionens kontrollverksamhet under perioden samt en utvärdering av de åtgärder som vidtagits och slutsatser rörande dessa⁶. I rapporten behandlas också följderna i regelhänseende av kommissionens kontrollåtgärder samt följderna i rättsligt och ekonomiskt hänseende.

I bilaga 1 till rapporten anges målen för kontrollerna och hur kontrollsystemet fungerar på unionsnivå.

Traditionella egna medel: tullar (inbegripet jordbrukstullar) på import av varor från tredjeland samt sockeravgifter. Under perioden 2006–2009 ställdes mer än 63 miljarder euro till kommissionens förfogande i form av traditionella egna medel.

¹ Se artikel 18.5 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000.

² EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

³ EGT L 130, 31.5.2000, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 2028/2004 av den 16 november 2004 (EUT L 352, 27.11.2004, s. 1) och förordning (EG, Euratom) nr 105/2009 av den 26 januari 2009 (EUT L 36, 5.2.2009, s. 1).

⁴ EGT L 126, 20.5.1999, s. 1.

⁵ KOM(2006) 874, 9.1.2007 (femte rapporten, som huvudsakligen gäller perioden 2003–2005).

⁶ Rapporten gäller de kontroller som utförts av gemenskapens institutioner (kommissionen och revisionsrätten). Den gäller inte de kontroller som utförts av medlemsstaterna. Resultatet av dessa kontroller redovisas i den årsrapport som upprättas på grundval av artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. KOMMISSIONENS KONTROLLVERKSAMHET 2006–2009

Kommissionens kontroller på plats i medlemsstaterna företas på grundval av noga angivna metoder som syftar till att kontrollera att medlemsstaternas förfaranden står i överensstämmelse med gemenskapsreglerna. Kontrollerna planeras inom ramen för ett årligt kontrollprogram i vilket man på grundval av riskanalys fastställer ett flertal ”kontrollteman” som ska undersökas i en eller flera medlemsstater. Kontrollerna genomförs på grundval av förfaranden som är gemensamma för alla kontroller och omfattar användning av frågeformulär som skickas ut i förväg till medlemsstaterna, användning av checklistor på plats i medlemsstaterna (för att trygga kontrollernas enhetlighet) och avfattande av en rapport efter varje kontroll.

2.1. De viktigaste resultaten av kontrollverksamheten

Under perioden 2006–2009 utförde kommissionen **129 kontroller** på grundval av artikel 18 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000⁷. Elva av dessa genomfördes enligt upplägget med gemensam revision, *Joint Audit Arrangement*⁸.

129 kontroller avslöjade 436 brister.

Joint Audit Arrangement: arrangemang för gemensam kontroll (revision) där en medlemsstats internrevisionsenheter utför kontroll (revision) enligt en metod som godkänts av kommissionen.

Sammanlagt fastställdes **436 brister**, av vilka 224 (51,4 %) hade konsekvenser i ekonomiskt hänseende och 110 (25,2 %) fick följderna i regelhänseende. Kommissionen vidtog de nödvändiga åtgärderna beträffande de ekonomiska konsekvenserna av de fastställda bristerna.

2.1.1. Kontroller rörande tullrelaterade teman

Mellan 2006 och 2008 genomförde kommissionen kontroller på temat **gemenskapstransitering** och temat **transitering med TIR-carnet**. Kontrollåtgärder vidtogs i nästan alla medlemsstater. Ett flertal brister fastställdes, särskilt i fråga om uppföljningen (även i ekonomiskt hänseende) av transiteringar där transiteringsförfarandet inte hade avslutats/redovisats (*non-apurement*) inom den föreskrivna fristen. Medlemsstaterna uppmanades att vidta de erforderliga åtgärderna och fick ta på sig de ekonomiska konsekvenserna av de fastställda bristerna.

Gemenskapstransitering/transitering med TIR-carnet: förfarande som medger transport av varor från tredjeland utan uttag av tullar och andra pålagor mellan två platser i gemenskapen/mellan länder som är parter i TIR-konventionen (Transports Internationaux Routiers).

Kontrollåtgärder rörande förfarandet för **aktiv förädling** och förfarandet för **lagring i tullager** vidtogs i de medlemsstater som inte hade varit föremål för sådana kontrollåtgärder före 2006. Dessa åtgärder belyste vissa brister (en del med ekonomiska konsekvenser) i förvaltningen och kontrollen av dessa tullförfaranden. De berörda medlemsstaterna har meddelat kommissionen att de har vidtagit de erforderliga åtgärderna för att avhjälpa bristerna.

Aktiv förädling: tullförfarande som medger import utan uttag av importtullar av varor från tredjeland som ska återexporteras efter förädling.

Kontrollåtgärder under 2008 rörande **de förenklade förfarandena för varors övergång till fri omsättning** visade vid några tillfällen på väsentliga brister i förvaltningen och kontrollen av dessa förfaranden⁹. Kommissionen

Lagring i tullager:

⁷ I bilaga 2 anges kontrolltemana i de olika medlemsstaterna.

⁸ Kontroller i Danmark, Nederländerna och Österrike.

⁹ I bilaga 2 anges kontrolltemana i de olika medlemsstaterna.

har bett de berörda medlemsstaterna att snabbt åtgärda de fastställda bristerna.

tullförfarande som medger lagring av varor från tredjeland utan uttag av importtullar.

Kontrollåtgärderna under 2008 rörande importen av **bananer** visade däremot inte på några allvarliga brister. Syftet med åtgärderna var att kontrollera huruvida medlemsstaterna hade kommit till rätta med de många brister som fastställdes år 2001 och huruvida de tillämpade de nya gemenskapsbestämmelserna på området på korrekt sätt. Under 2008 konstaterades endast vissa brister i efterlevnaden av reglerna om vägning av bananer.

***Förenklade förfaranden:** förfaranden som gör det möjligt att deklarerat varor utan att förfoga över alla erforderliga uppgifter eller handlingar och/eller utan att behöva uppvisa varorna för tullkontoret. Senare måste de erforderliga åtgärderna vidtas för att reglera varornas situation.*

Under 2009 vidtogs i nästan alla medlemsstater kontrollåtgärder rörande **de nationella strategierna i fråga om tullkontroll**. Syftet med åtgärderna var att säkerställa att medlemsstaterna vad beträffar traditionella egna medel har infört en övergripande, effektiv och verksam tullkontrollstrategi och strukturer och förfaranden som gör det möjligt att med hjälp av effektiva, på riskanalys grundade tullkontroller skydda unionens ekonomiska intressen. Kommissionen uppmanade flera medlemsstater att avhjälpa de brister som konstaterades i fråga om tullkontroller vid tullklarering och tullkontroller i efterhand och att vidta de erforderliga åtgärderna för att förbättra kontrollernas effektivitet. Kommissionens kontrollåtgärder på detta område fortsätter under 2010 i fem medlemsstater¹⁰.

Under 2007 och 2008 undersökte kommissionen hur fem medlemsstater i praktiken hade hanterat **uppföljningen av vissa iakttagelser** som kommissionen och revisionsrätten gjort i samband med tidigare kontroller. Denna undersökning föranledde inga särskilda anmärkningar från kommissionens sida.

2.1.2. Kontroller rörande räkenskapsrelaterade teman

Förvaltningen av de särskilda räkenskaperna utgör ett ständigt återkommande tema i kommissionens kontrollverksamhet, i samtliga medlemsstater¹¹. De särskilda räkenskaperna är en värdefull källa för information om hur statsförvaltningarna fullgör sina skyldigheter när det gäller förvaltningen av traditionella egna medel (fastställande av anspråk, förvaltning av säkerheter, uppföljning av uppbörd, annulleringar, avskrivning av fordringar som är omöjliga att uppbära, etc.). Kontrollerna på detta tema under perioden 2006–2009 visade att det trots de riktlinjer¹² som tillhandhålls av kommissionen i december 2007 fortfarande begicks fel, även om de flesta av dessa var av engångskaraktär. I vissa medlemsstater gjordes det dock fortfarande systematiska fel som ledde till att överträdelseförfaranden inleddes. Medlemsstaterna har tagit på sig de ekonomiska konsekvenserna av de fastställda bristerna. Den allmänna situationen förbättras dock undan för undan tack vare det tryck på medlemsstaterna som kommissionens kontroller skapar och med anledning

Medlemsstaternas räkenskaper över traditionella egna medel förs enligt följande:
– ”ordinarie” räkenskaper för belopp som uppburits eller som det ställts säkerhet för (dessa belopp överförs till unionens budget,
– **särskilda räkenskaper** för belopp som inte uppburits och som det inte ställts säkerhet för. Också belopp som det ställts säkerhet för men som är omtvistade kan föras in i dessa räkenskaper.

System för uppbörd av traditionella egna medel:

¹⁰ Belgien, Bulgarien, Danmark, Österrike och Rumänien.

¹¹ Varje kontrollbesök omfattar detta tema som ett komplement till huvudtemat.

¹² Dok. ACOR/2007-12/agenda-04.

av att de flesta medlemsstaterna har infört it-hjälpmedel för tullen och räkenskaperna som gör det möjligt att minska risken för fel. Kontrollerna på temat förvaltning av de särskilda räkenskaperna kommer att fortsätta framöver.

de förfaranden som medlemsstaterna inrättat för att trygga att traditionella egna medel fastställs, bokförs, uppbärs och ställs till kommissionens förfogande.

I vissa medlemsstater (bl.a. de som anslöt sig till Europeiska unionen år 2007) vidtogs mer övergripande kontrollåtgärder för att utvärdera staternas **system för uppbörd av traditionella egna medel**. Kontrollerna visade att uppbördssystemen i allmänhet var ändamålsenliga, även om vissa strukturella fel och fel av engångskaraktär påvisades.

En fordring som är omöjlig att uppbära avförs från de särskilda räkenskaperna. Belopp som utgör traditionella egna medel ska ställas till kommissionens förfogande utom om de visar sig vara omöjliga att uppbära på grund av force majeure eller andra skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna.

Dessutom vidtogs ett flertal särskilda kontrollåtgärder rörande medlemsstaternas hantering av **fordringar som är omöjliga att uppbära**. Väsentliga brister fastställdes (fall där det inte var motiverat att ge dispens från skyldigheten att ställa ett visst belopp till kommissionens förfogande, fall där vissa belopp inte meddelades kommissionen, etc.). En del av dessa hade ekonomiska konsekvenser.

2.2. Följderna av kommissionens kontrollåtgärder

2.2.1 Följder i regelhänseende

Om det i samband med kontrollerna i medlemsstaterna fastställs att de nationella rättsliga eller administrativa bestämmelserna inte i tillräckligt hög grad är anpassade till unionens krav, uppmanas medlemsstaterna att vidta de erforderliga åtgärderna (även i lagstiftningshänseende) för att anpassa sig efter dessa. Sådana korrigeringar är en direkt och icke oväsentlig konsekvens av kommissionens kontrollverksamhet. De fastställda bristerna utgör dessutom en viktig källa för information om vilka problem medlemsstaterna ställs inför i tillämpningen av tullagstiftningen och om hur dessa problem påverkar de traditionella egna medlen.

2.2.2 Följder i rättsligt hänseende

Vissa punkter i reglerna ger upphov till meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna och kommissionen. Kommissionen har i sådana fall ibland inget annat val än att inleda ett **överträdelseförfarande** enligt artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Den 31 december 2009 befann sig tio ärenden (gällande sex medlemsstater) i någon av de olika etapperna av förfarandet (formell underrättelse, motiverat yttrande, talan vid Europeiska unionens domstol).

Under perioden 2006–2009 avkunnade domstolen ett flertal viktiga domar i överträdelseförfaranden som inletts av kommissionen. De berörda medlemsstaterna fick i förekommande fall ta på sig de ekonomiska konsekvenserna av dessa domar. Vad beträffar en del av domarna har de ekonomiska konsekvenserna ännu inte utvärderats eller reglerats.

Domstolen bekräftade i en dom av den 23 februari 2006¹³ kommissionens ståndpunkt i fråga om de tidsfrister inom vilka tullarna måste bokföras när medlemsstaterna gör kontroller i efterhand. Den angav vidare att bokföringen inte på något vis utgör ett hinder för tillämpningen av gäldenärens rätt till försvar.

Domstolen bekräftade i några domar av den 5 oktober 2006 kommissionens ståndpunkt att vissa medlemsstater hade gjort fel när de vägrade att överföra vissa kategorier av traditionella egna medel-belopp till unionens budget, nämligen belopp som uppburits partiellt inom ramen för en avbetalningsplan¹⁴ och icke omtvistade belopp som det ställts säkerhet för inom ramen för som gemenskapstransitering¹⁵ eller med TIR-carnet¹⁶ genomförda transiteringar där transiteringsförfarandet inte hade avslutats. Domstolen ogillade i en dom av samma datum en talan mot Nederländerna (av ett skäl som hade med bevisbördan att göra), men bekräftade samtidigt att medlemsstaterna måste meddela överträdelse eller oegentligheter så snart de fått kännedom om dessa och således i förekommande fall innan fristen för avslutande av transiteringsförfarandet har löpt ut¹⁷. Domstolen har dessutom bekräftat medlemsstaternas skyldighet att bevara sådana dokument som avser fastställande av egna medel under så lång tid att rättelse av fastställandet och kontroll av rättelsen är möjliga¹⁸.

Domstolen bekräftade i en dom av den 18 oktober 2007 att underlåtenhet att uppfylla en skyldighet som följer av en gemenskapsrättslig bestämmelse i sig utgör ett fördragsbrott, även om underlåtenheten i fråga inte har fått några negativa följder för unionens ekonomiska intressen¹⁹.

Domstolen bekräftade i en dom av den 22 januari 2009 kommissionens ståndpunkt i fråga om tillämpningen av reglerna om fastställande och ställande till kommissionens förfogande av traditionella egna medel vid oegentligheter i samband med transaktioner för temporär import med ATA-carnet²⁰. Den bekräftade också att denna typ av transaktion bör anses genomföras inom ramen för en ställd säkerhet i den mening som avses i reglerna om traditionella egna medel.

Domstolen bekräftade i en dom av den 19 mars 2009 kommissionens ståndpunkt i fråga om fristerna för bokföring av tullskulder som uppkommer som en följd av att transiteringsförfaranden inte kan avslutas. I motsats till kommissionen ansåg domstolen emellertid att det inte uppkommer någon tullskuld och att det därmed inte kan tillämpas någon dröjsmålränta ifall varorna har ankommit till sin bestämmelseort inom den föreskrivna fristen

Bokföring: inskrivning av tullbeloppet i tullbokföringsregistren.

Kontroll i efterhand: tullkontroll som utförs efter tullklareringen av de berörda varorna.

Icke avslutat transiteringsförfarande: om det i samband med en transitering inte går att bevisa att varorna har ankommit till sin bestämmelseort, kan transiteringsförfarandet inte avslutas. I så fall måste tullar och andra pålagor bokföras och uppbäras.

ATA-carnet: handling som medger temporär import och transitering av varor från tredjeland utan uttag av tullar och andra pålagor mellan länder som är parter i ATA-konventionen (tullkonventionen om ATA-carnet för tillfällig införsel av varor).

¹³ Mål C-546/03.

¹⁴ Mål C-378/03.

¹⁵ Mål C-275/04.

¹⁶ Mål C-105/02 och mål C-377/03.

¹⁷ Mål C-312/04.

¹⁸ Mål C-275/04.

¹⁹ Mål C-19/05.

²⁰ Mål C-150/07.

och endast avslutandet av transiteringsförfarandet har skett för sent²¹.

I domar av den 15 december 2009 fastslog domstolen att medlemsstaterna inte fick neka att ställa tullar på import av krigsmateriel och varor med dubbla användningsområden till kommissionens förfogande som traditionella egna medel²². De berörda medlemsstaternas fördragsbrott gällde perioden före den 1 januari 2003, eftersom tullarna på varorna i fråga på vissa villkor upphävdes från och med den dagen genom förordning (EG) nr 150/2003 av den 21 januari 2003²³. Domstolen avvisade följaktligen de berörda medlemsstaternas argument, som grundade sig på artikel 296 i EG-fördraget²⁴ (ingen medlemsstat ska vara förpliktad att lämna sådan information vars avslöjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen). De ekonomiska konsekvenserna av domarna håller fortfarande på att utvärderas, eftersom medlemsstaterna i fråga hela tiden vägrat att lämna ut de bokföringsuppgifter som behövs för utvärderingen.

2.2.3 Följder i ekonomiskt hänseende

Under perioden 2006–2009 uppgick det nettobelopp som ställdes till kommissionens förfogande till följd av iakttagelserna i rapporterna från dess kontroller, till följd av annan kontrollverksamhet från kommissionens sida och till följd av revisionsrättens kontroller till mer än **130 miljoner euro**²⁵.

Kommissionen begärde dessutom dröjsmålsräntor för de traditionella egna medel som ställts till kommissionens förfogande för sent. Det sammanlagda beloppet i form av dröjsmålsräntor från medlemsstaterna uppgick till nästan **107 miljoner euro**²⁶.

2.3. Åtgärder från kommissionens sida för att förbättra uppbörden av traditionella egna medel

Vid sidan av kontrollerna på plats i medlemsstaterna förfogar kommissionen över andra hjälpmedel för att övervaka uppbörden av traditionella egna medel. En ändamålsenlig användning av dessa hjälpmedel gör det möjligt att effektivt förbättra uppbörden.

2.3.1 Granskning av fordringar som är omöjliga att uppbära och har avskrivits

Medlemsstaterna måste vidta de nödvändiga åtgärderna för att ställa de traditionella egna medlen till kommissionens förfogande, utom i de fall där

Framställning om dispens från att ställa en fordring som är omöjlig att

²¹ Mål C-275/07.

²² Målen C-284/05, C-294/05, C-372/05, C-387/05, C-239/06, C-409/05 och C-461/05.

²³ EGT L 25, 30.1.2003, s. 1.

²⁴ Nu artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

²⁵ Detta belopp omfattar inte sådana belopp som kommissionen begärt att få in från medlemsstaterna men som dessa ännu inte ställt till kommissionens förfogande.

²⁶ Uppgifterna om dröjsmålsräntorna är inte slutgiltiga (särskilt vad beträffar år 2009), eftersom de ekonomiska konsekvenserna inte kan utvärderas till fullo förrän medlemsstaterna har sammanställt de erforderliga bokföringsuppgifterna.

uppbörd av medlen visar sig vara omöjlig på grund av force majeure eller andra skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna (artikel 17.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000).

Enligt reglerna är det endast kommissionen som får ge en medlemsstat dispens från att ställa ett belopp som är omöjligt att uppbära och överstiger 50 000 euro till förfogande. När det gäller belopp på högst 50 000 euro beslutar medlemsstaterna själva (utan att det påverkar kommissionens kontroller på plats i medlemsstaterna) huruvida villkoren för dispens är uppfyllda.

Granskningen av framställningar om dispens kom att utgöra en allt viktigare arbetsuppgift för kommissionen under rapportperioden. I och med ändringen av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 genom förordning (EG, Euratom) nr 2028/2004 av den 16 november 2004 angavs det nämligen närmare vad som avses med *belopp som är omöjliga att uppbära* och dessutom fastställdes det särskilda villkor för när belopp ska kunna bedömas vara omöjliga att uppbära. Dessa nya villkor gjorde det möjligt för medlemsstaterna att ”rensa upp” i de särskilda räkenskaperna genom att från dessa avföra många belopp som bedömts vara omöjliga att uppbära. För detta fastställdes en övergångsperiod, som löpte ut den 30 september 2009.

Kommissionen blev därför tvungen att hantera en väsentlig ökning i antalet framställningar om dispens under perioden 2006–2009, särskilt under 2008 och 2009. Den lyckades dock möta denna utmaning. Kommissionen fick in 1 017 ärenden under rapportperioden (varav 589 under 2008), gällande ett bruttobelopp på nästan **394 miljoner euro**²⁷. I fråga om de framställningar som kommissionen behandlade under rapportperioden (gamla ärenden och ärenden som ingivits under rapportperioden) beviljade den 497 dispenser, gällande ett belopp på nästan **152 miljoner euro**. I 168 ärenden (gällande ett bruttobelopp på mer än **62 miljoner euro**) avtog kommissionen dock framställningen om dispens och begärde att de berörda beloppen skulle ställas till dess förfogande. I nästan 50 % av de ärenden som prövades var kommissionen tvungen att begära kompletterande upplysningar från medlemsstaterna. Den 31 december 2009 befann sig 165 framställningar (gällande ett belopp på ca **57 miljoner euro**) fortfarande under behandling.

Ett system med beteckningen **Womis** (*Write-Off Management and Information System*, förvaltnings- och informationssystemet för avskrivning av belopp) togs i bruk den 1 januari 2010. Systemet har utvecklats som ett flerspråkigt verktyg för överföring av framställningar om dispens. Det bygger på en webbaserad mjukvara avsedd för såväl kommunikation som databashantering och är endast avsett för auktoriserade användare vid medlemsstaternas myndigheter och vid kommissionen. Systemet kommer att förenkla hanteringen av medlemsstaternas framställningar och göra den säkrare, och det kommer också att göra det möjligt att ta fram olika typer av uppgifter rörande uppföljningen av framställningarna.

uppbära och har avskrivits till förfogande:

kommissionen prövar framställningen för att fastställa huruvida den omständigheten att fordringen är omöjlig att uppbära kan tillskrivas den berörda medlemsstaten. Om framställningen avslås, måste de traditionella egna medlen ställas till kommissionens förfogande.

Syftet med kommissionens granskning av de anmälda ärendena är att bedöma med vilken grad av omsorg medlemsstaterna bedrivit uppbörden. Detta fungerar som ett incitament för medlemsstaterna att utföra sitt arbete på korrekt sätt.

²⁷ Under perioden 2003–2005 fick kommissionen in 176 ärenden, gällande ett belopp på nästan 39 miljoner euro.

2.3.2 Hantering av sådana fel i fastställandet av traditionella egna medel som leder till förluster av medel

Domstolen bekräftade i en dom av den 15 november 2005²⁸ kommissionens ståndpunkt genom att uttryckligen ange att medlemsstaternas skyldighet att fastställa ett anspråk för gemenskapen på traditionella egna medel (och därefter ställa det berörda beloppet till kommissionens förfogande) uppkommer när de villkor som uppställs i tullagstiftningen är uppfyllda. Det är inte nödvändigt att bokföringen av tullarna faktiskt har ägt rum. Dispens från skyldigheten att ställa ett belopp till förfogande är möjlig endast om beloppet är omöjligt att uppbära på grund av force majeure eller andra skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna. Medlemsstaterna måste följaktligen ta på sig de ekonomiska konsekvenserna av de fel som de begår.

På grundval av den ovan nämnda domen följde kommissionen under perioden 2006–2009 upp de fel som medlemsstaternas förvaltningar begått till förfång för unionens ekonomiska intressen (genom kontroller på plats i medlemsstaterna, kontroller av nationella beslut om återbetalning eller eftergift av tullar på grund av förvaltningsfel, etc.). Till följd av denna uppföljning kunde kommissionen under perioden 2006–2009 kräva att medlemsstaterna skulle ställa ett belopp på mer än **85 miljoner euro** (bruttobelopp) till dess förfogande.

2.3.3. Ownres-databasen

Enligt förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 ska medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om alla bedrägerier och oegentligheter som gäller anspråk på mer än 10 000 euro. Sådana uppgifter lämnas via **Ownres**-databasen.

Ownres-databasen: medlemsstaterna matar in uppgifter i databasen om alla av dem fastställda bedrägerier och oegentligheter som gäller belopp på mer än 10 000 euro.

Databasen ger kommissionen de uppgifter den behöver för att följa upp uppbörden och förbereda kontroller på plats i medlemsstaterna. Uppgifterna används även av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), i olika typer av analyser.

2.4. Övervakning av situationen i anslutande stater

Inom ramen för förberedelserna för Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen gjorde kommissionen under 2006 specifikt på traditionella egna medel inriktade övervakningsbesök i de båda länderna. Genom dessa besök och de ”bokföringssimuleringar” som genomfördes erhöll kommissionen före anslutningen rimliga försäkringar om ländernas kapacitet att tillämpa gemenskapens regelverk på området traditionella egna medel.

I syfte att på bästa möjliga sätt förbereda Kroatiens anslutning till unionen inrättades redan under 2008 ett övervakningsprogram för det landet. Detta program fortsätter under 2010.

²⁸ Mål C-392/02.

3. **UTVÄRDERING AV SYSTEMET FÖR KONTROLL AV TRADITIONELLA EGENA MEDEL**

De brister i tillämpningen av systemet för kontroll av traditionella egna medel som fastställdes under perioden 2006–2009 visar (precis så som var fallet under de föregående perioderna) hur stor nytta kommissionen kan dra av de kontroller som den utför. De ”traditionella verktyg” som kommissionen utnyttjar för att följa upp sina kontrollåtgärder utgörs bl.a. av följande: korrigerig (genom medlemsstaternas försorg) av nationella förfaranden som inte står i överensstämmelse med gemenskapsreglerna, korrigerig av räkenskaper, punktvisa korrigeringar av fastställda brister, förklaring av gemenskapsreglerna och samordnad förbättring av gemenskapsreglerna vid ihållande funktionsstörningar.

De ekonomiska konsekvenserna av kontrollerna på plats i medlemsstaterna är det mest påtagliga resultatet av kontrollerna, men de är inte det enda som rättfärdigar dem. Syftet med kontrollerna är framför allt att säkerställa att unionens budget finansieras på korrekt sätt i fråga om traditionella egna medel. Tack vare all information som inhämtas i medlemsstaterna gör kontrollerna det också möjligt att förbättra medlemsstaternas efterlevnad av gemenskapsreglerna och att påverka processen för förbättring av reglerna med tanke på att bättre skydda unionens ekonomiska intressen.

4. **SLUTSATS**

Resultatet av de kontroller som kommissionen utförde under perioden 2006–2009 bekräftar att kommissionens kontroller är nödvändiga. Detta påvisades såväl i fråga om förbättring av efterlevnaden av gemenskapsreglerna om skydd för unionens ekonomiska intressen som i fråga om de ekonomiska konsekvenserna av kontrollerna (det sammanlagda nettobelopp som ställdes till kommissionens förfogande uppgick till ca **237 miljoner euro**). Kontrollerna gör det också möjligt att trygga lika behandling av medlemsstaterna såväl när det gäller tillämpningen av tull- och bokföringsreglerna som när det gäller skyddet för unionens ekonomiska intressen.

Framöver har kommissionen för avsikt

- att **bibehålla sin roll i fråga om kontrollerna på plats i medlemsstaterna** och samtidigt fortsätta att förbättra sina kontrollmetoder (revisionsverktyg, etc.),
- att **fortsätta med den förstärkta övervakningen av uppbördsverksamheten i medlemsstaterna**, och
- att **fortsätta sin övervakning av situationen i anslutande stater** i syfte att erhålla rimliga försäkringar om att staternas system för uppbörd av traditionella egna medel uppfyller unionens krav senast vid deras anslutning till unionen.
-